

Auditores, intelligat: ut inter Vos omnes de gloria, non quidem
quod Babilonia, per mille annos in his terris duraturum, somniant
sed huius, huius insto, quod dudum in coelis à CHRISTO occupatum
inque omnes eternitates permanens, Regni constet. Priusquam
autem plena Oratori meo vela, vestra diu, vultu et oculis signis
alacritate singularique benevolentia, qua me balbutientem verius quae
dicentem subleuabitis, sed, tandem, magnopere rogo, obsecro: ut
honorum gratia, CHRISTUM nempe Iesum, diuinum Coeli Nuntium
concordibus, ardentibusque animis ac precibus, ipsis opem imploraturi, ad
Abem huius enim ope, consilio, honore, nihil rite, nihilque prudenter
homines conspiciari, necum absolvere possunt.

Dum autem iam pace Vestra, Auditores Exoptatissimi, Oratorem meum
auspicio, dicam primo de glorioso Regni Christi Constitutione: deinde
de deinde de eiusdem Regni Administratione. Duo enim haec sunt, quae
omni regno aut Principatu, iuxta Politicorum praecepta, spectari
considerari debent. Debet, debet utique primo loco Regni Constitutio
altero eius Administratio spectari. Unde et ipsa Politica de Rep. cum
situtenda, tum constituta haec administranda agere solet. Respicit
tamen Constitutio Regni mundani cum maiestatem ac virtutes Regentis
tum territorii amplitudinem regnique bona, tum denique horum regimine
quid? quod et, quum in his omnibus gloria mundani Regni consistat
gloria Regni CHRISTI cum in maiestate Regentis ac virtutibus
tum in territorii amplitudine, tum in regni huius bonis, tum in
regimine consistit. Optime enim et sapientissime ille oia gubernat,
ac dirigit. Floruit quidem dudum et adhuc floret amplissima ac
tissima Monarchia Romana. Florebat et olim longe lateque, florebat
tissime, Monarchia Assyrio-Babylonica: florebat Medio-Perficia: Medio-
nico-Graca, sed non admodum diu, florebat Monarchia. Sed
haec aliaque summa imperia sunt: si cum CHRISTI, unici nostri
gis, Regis Regum diu, regno conferantur? Sunt Vanitates
quarum pleraque dudum interierunt. At vero CHRISTI Regnum
sempiterna secula florebit, et nunquam interibit. Et quae in
ret regnum: Cuius Rex non homo tantum, ex illustri quadam
sed simul verus Deus? Deus - Homo Rex Sic est: ad
nutum contremiscit Orbis, exhorrescit Orcus. Atque igitur est:
Regius Psalter David toties Regnum Dei inculcare, populumque
tare solet, ut hunc veneretur, hunc exosculetur Regem.

autem felicissimus
Homo
Rex
Rex hic jur
atre Iesi datu
acquirum. Acqui
qui oib; te
bosq; in per
emina obtinera
tiendo et mentie
extenuando vel ex
deinde vel emel
notiescung de imp
iam agentib; gra
fundit, pro amb
peccato figendiur
avellit, tandemq;
IESUS. IESUS
qui vera Lux ill
entem: qui Lux
cordibus nostris
dentib; in tenebr
in atra caligin
pultor, misericor
sini diei, celest
dem vitales ve
Dominum ac Re
regio suo iure i
rate igitur mibi
huius Maiestatem
in coelum ascend
rum literarum
dere licet in glo
Evangelistis de
mo erat maiestas
ex toto corpore
ines ascendente